

Bibliothèque numérique

medic @

**Solier, Jean-Luc-Marie - candidat /
Moreau, Edmond-Thomas - président /
Le Vignon, Quirin. - An Sclopetorum
Vulnera venenata ?**

1754.

***Paris : Typis Viduae Quillau,
Universit. & Facult. Medicinae
Typograp.***

Cote : ms 2333 n°81

DEO OPTIMO MAX.
UNI ET TRINO,

VIRGINI DEI-PARÆ, ET S. LUCÆ
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICO-CHIRURGICA, *

QUOD LIBETARIIS DISPUTATIONIBUS
manè discutienda in Scholis Medicorum, die Jovis, vigesimâ-primâ mensis
Martii, anno Domini M. DCC. LIV.

M. EDMUNDO-THOMA MOREAU;
Doctore Medico, Præsîde.

An Sclopetorum Vulnera venenata?

I.

AUSARUM externarum corpus nostrum affi-
cientium aliæ necessariæ, quales sunt res non
naturales omnes ἀδίαφορας; aliæ non necessariæ,
ut casus, ictus & fortuita omnia, quarum impe-
tus cæci, licet nec arte prævideri nec declinari
possint, medicam tamen opem chirurgique ἐρχεσθην exposcunt.

* M. QUIRINI LE VIGNON, Anno 1626.

A

Ab his etsi absentibus causis ut & præsentibus indicationes desumendo, futura prædicendo, citò tutò & jucundè σύνθεσι, διαίρειν & εξαίρειν (quibus universa Chirurgia, ut Medicina ὑποθεσει & ἀφαιρέσει, comprehenditur) absolvit. Sic in vulnere sclopetis infligatorum curatione, à solutione continui & contusione insigni rerum agendarum insinuationes deprimendo, optatum finem consequetur.

I I.

ENIMVERO vulnerum, promptè, difficulter aut nullatenus sanabilium cognitio Medico, magis quàm Chirurgo, utrique tamen necessaria est; ne videantur occidisse quem fors ipsa peremit, aut ejus curam suscepisse qui servari non poterat. Parva magnis, rotundis recta, discissa collisis, ac quàm ferro incisa ἐυχέρειες sunt. Parva ne contemnitò, quæ Cordi illata, mortem haud dubiam; Diaphragmati, phrenitidem, sardonium risum (hîc ut assumpto multo croco φανερὸς ὑπόξενον); cerebro, bilis vomitum, desipientiam, ἀφανίαν, apoplexiam, ab omni humore, à sanguine mitiorem, & ἐκπληξιν; jugularibus aut magnis venis, profusione sanguinis hominem exhauriendo, desipientiam, singultum, convulsionem, ab hypercatharsi calamitosam, invehunt. Capitis τρώματα, in syncephite aut temporibus accepta, quàm in occipite vertice aut ponè aures graviora.

I I I.

AT à virulentis inflicta bestiis, aut armis veneno infectis κακοήθη sunt, quæ nimis intumescere periculosum: nihil, periculosissimum. Vulneratæ parti impactum intròque subiens venenum, cucurbitulis, scarificatu, suctu, ustione revellendum; atque tum venæ sectione, catharsi, hidroticis, repellentibus & epuloticis consultò abstinendum. Internis impressa partibus maligna διαθεσι alexipharmacis corrigenda, quæ frustra à consimili expectas veneno, cujus vis certo tempore non interimens, consuetudine sæpè perit. Id aliàs intus progignitur, aliàs imprudentiùs intrò assumitur ex metallorum, stirpium & animantium genere. Cave ne sulphur, nitrum, carbones salicis aut juglandis venena exi-

stimes ; singula innoxie assumenda & admovenda. Confectus ex his pyrius pulvis potus & admotus vulneratis interdum presentis fuit auxilio. Numquid ferarum & avium sclopo occisarum carnes (secus sagittis thorâ, limeo aut ζενικῶ tinctis) inter elegantiores epulas reponuntur?

I V.

CÆTERUM quæ πυροβόλων vulneribus superveniunt omnia, erosio, dolor, εκχύμωσις, syncope, ναίροτις, febris, gangræna, sphacelus non veneno, multo minus adustioni adscribenda sunt: quinimò ad collisionem, fracturam, contusionem ve referenda, à violento missilium ex ære, plumbo aut ferro globulorum impetu, igniti pulveris intra tormenti fauces multiplicati operâ, cujus imperio vel id quo conclusus est necessario disrumpitur, vel quod debilius resistit, cedit omninò oportet. Similis penè ab illato cornu cervi vulnere clades oboritur, licet ut, cornu unicornis, mirificè venenis obsistat. Utrobique si Austrina putredinis parens, aut Aquilonia ulceribus, ut pectori, inimica tempestas accidat, indè malorum factura multiplex atque anceps curatio, quam præter hæc efficiunt ætas, corporis constitutio, επιήδευμα & affectarum partium natura.

V.

CURATIONIS autem momenta sunt; victus frigidus humidus, sed tenuis, acutis omnibus non semper cum febre, præterquam peripneumoniæ commodus. Decoctum hordei potus esto, vinum minimè. Optimum medicamentum quies & animi tranquillitas. Venæ sectio cum expedit ad lipothymiam imperanda, ut in febribus ardentibus, pestilentibus non item. Catharsis, cacochymia mediocri debita, ut consummata επιήδευσις. Oxycratum, potiones vulnerariae ex symphyto, plantagine, rubiâ, herbâ Roberti, pentaphyllo, &c. parata, vomitione reddita nil sinistri portendentes. Extraneorum corporum amotio (non magicis artibus ut Nicodemi, Gilberti & Theodorici pigmentis aut unguento magnetico tentanda) abscessus metu. Luxatorum aut fractorum ossium reductio, initio vitanda. Suppuratio,

triapharmaco & setone procuranda. Exquisita deterfio, terebinthinâ & melle rosato. Carnis generatio & cicatricis inductio, naturæ non artis opera. Toto morbi decursu symptomatum correctio. Alexipharmaca nulla.

Ergo Sclopetorum Vulnera non sunt venenata.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

<i>M. Bernardus-Nicolaus Bertrand, Scholarum Professor.</i>	<i>M. Jacobus-Laurentius Mauroy.</i>	<i>M. Claudius-Carolus Desjean.</i>
<i>M. Stephanus - Ludovicus Geoffroy.</i>	<i>M. Natalis-Andreas-Joannes-Baptista Chesneau.</i>	<i>M. Franciscus-Felicitas Cochu.</i>
<i>M. Dionysius Pautier de Labreuille.</i>	<i>M. Joannes-Franciscus Paris, Bibliotheca Facultatis Præfectus designatus.</i>	<i>M. Joannes de Dieß.</i>

Proponebat Parisiis JOANNES-LUDOVICUS-MARIA SOLIER;
Aurelius, Doctor Medicus Remensis, Saluberrimæ Facultatis in
Univerfitate Parisiensi Baccalaureus, A. R. S. H. 1754.
▲ SEXTA AD MERIDIEM.

Typis Viduæ QUILLAU, Univerfit, & Facult. Medicinæ Typograp. 1754.